

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 29. august 2019
Kontor: Koncernstyringskontoret
Sagsbeh: Nikolaj Rævdal
Sagsnr.: 2019-0030-2296
Dok.: 1170064

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 45 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. juli 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rosa Lund (EL).

Nick Hækkerup

/

Morten Eidner

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 45 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ser ministeren nogen mulige retssikkerhedsmæssige eller økonomiske problemer i, at tolkning i danske retssale foregår fra ét sprog til et andet og derfra videre til et tredje, jf. artiklen "Rigspolitiet beklager volapyk i oversat anklageskrift" Ritzau, den 4. juli 2019?”

Svar:

Det er svært at være uenig i, at det som udgangspunkt er mest hensigtsmæssigt, at tolkningen ved f.eks. et retsmøde sker direkte mellem dansk og tolkesproget.

Jeg har noteret mig, at Rigspolitiet i sin udtalelse har oplyst, at dette ikke altid er praktisk muligt, og at der kan være særlige situationer, hvor det kan være nødvendigt at rekvirere en udenlandsk tolk.

Kvalificeret tolkning er en forudsætning for retssikkerheden i sager med ikke-dansktalende borgere. Og det er en forudsætning for tilliden til, at myndighederne på rets- og udlændingeområdet kan løse deres opgaver forsvarligt.

Derfor ser jeg med meget stor alvor på problemerne med tolkning på rets- og udlændingeområdet. Vi står i en utilfredsstillende situation.

Rigspolitiet er, som kontraktstyrer på vegne af de af tolkeaftalen omfattede myndigheder, i gang med et grundigt tilsyn med den nuværende leverandør af tolkeydelser.

På baggrund af bl.a. tilsynet vil det skulle overvejes, hvordan der kan sikres et tilfredsstillende niveau for tolkning på rets- og udlændingeområdet. Det vil i den forbindelse være vigtigt at se på det fulde spektrum af handlemuligheder og ikke på forhånd udelukke nogen mulige veje.

De overvejelser vil jeg inddrage Folketingets partier i.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Rigspolitiet og Rigsadvokaten.

Rigspolitiet har i sin udtalelse oplyst følgende:

”Som udgangspunkt skal der anvendes nationale tolke. Derfor har Rigspolitiet anmodet EasyTranslate om at målrette deres rekrutteringsindsats mod de mindre sprogområder, hvor der kun er få tolke til rådighed. Dette er sket med henblik på at gøre den nye tolkeordning mere robust.

I de tilfælde, hvor tolkene ikke kan opfylde kvalitetskravene eller ikke ønsker at tolke for EasyTranslate, kan det dog være nødvendigt at rekvirere udenlandske tolke.

Det er Rigspolitiets vurdering, at der fremover vil være et øget behov for at rekvirere tolke fra andre lande for at sikre den nødvendige kvalitet i den tolkning, der leveres. Det vil betyde, at der fremover vil være flere sager, hvor det vil være nødvendigt med tolkning fra ét sprog til et andet og derfra videre til et tredje.”

Rigsadvokaten har i sin udtalelse oplyst følgende om det retlige grundlag for tolkning i retssager:

”Det følger af retsplejelovens § 149, stk. 1, at retssproget i sager, der behandles ved danske domstole, er dansk. Hvis der under en sag skal ske afhøring af en person, hvis danskkundskaber ikke er tilstrækkelige til, at afhøringen kan foregå på dansk, skal afhøringen så vidt muligt ske ved hjælp af en uddannet translatør eller lignende. Tilkaldelse af en tolk kan dog undlades i straffesager, der behandles efter retsplejelovens § 831 om tilståelses-sager eller efter retsplejelovens kapitel 80 om straffesager, hvor der ikke medvirker lægdommere, såfremt retten og sagens andre aktører har fornødent kendskab til det fremmede sprog, og det i øvrigt findes ubetænkeligt.

Den tiltalte har således som udgangspunkt ret til en uddannet translatør eller lignende, såfremt dette er nødvendigt, og retten påser i den enkelte straffesag, om forhandlingerne kræver en tolk. Hvis tolk er påkrævet, påser retten også, om forhandlingerne kan gennemføres med den tilstedeværende tolk.

De offentlige anklagere, der medvirker ved straffesagers behandling i retten, er desuden i medfør af retsplejelovens § 96, stk. 2 underlagt et objektivitetsprincip, og dermed skal de ikke blot påse, at straffskyldige drages til ansvar, men også at forfølgning af uskyldige ikke finder sted. Anklageren har således også et ansvar for under en straffesags behandling i retten at sikre, at den tiltalte er tilstrækkeligt informeret om det, der passerer under retsmødet.”

Justitsministeriet skal endvidere henvise til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 42 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, hvor udfordrin-

gerne med at skaffe kvalificeret tolkebistand i det i artiklen omtalte sagsforløb beskrives.